

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر سطوح مختلف زئولیت و قارچ ماریکوریزا با دور آبیاری بر خصوصیات کمی و کیفی همیشه بهار

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سمیه سرافراز - کارشناسی ارشد علوم باغبانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیروان، شیروان، ایران

احمد اصغرزاده - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیروان، شیروان، ایران

خلاصه مقاله:

گیاه همیشه بهار (*Calendula officinalis*) گیاهی یکساله، متعلق به خانواده Asteraceae است که اغلب از آن به عنوان یک گیاه دارویی و زینتی استفاده می شود. این گیاه از نظر زینتی ارزشمند است. از سویی کاهش منابع آب رشد و گسترش فضاهای سبز را با مشکلاتی روبرو نموده و راهکارهایی در این زمینه پیشنهاد گردیده است. برای این هدف آزمایشی جهت بررسی تاثیر سطوح مختلف زئولیت در سه سطح (صفر، 10 و 20 درصد) و قارچ ماریکوریزا (بدون قارچ، قارچ Mosea و Intraradices) با دوره آبیاری در سه سطح (2، 4 و 6 روز) و با 4 تکرار بر خصوصیات فیزیولوژیکی و مورفولوژیکی همیشه بهار در دانشگاه آزاد شیروان انجام گرفت. در پایان آزمایش صفاتی مانند شاخص اسپد کلروفیل و محتوی نسبی آب برگ و ارتفاع گیاه، قطر ساقه و همچنین وزن تر و خشک گیاه اندازه گیری شدند. نتایج بدست آمده در این آزمایش نشان داد تیمار زئولیت 20 درصد در اغلب صفات اندازه گیری شده بهترین نتیجه را داشت ($p \leq 0.01$) و در بین انواع قارچ استفاده شده تیمار با قارچ Mosea و در برخی موارد تیمار بدون قارچ منجر به افزایش صفت اندازه گیری شده گردید. در فواصل مختلف آبیاری فاصله 2 روز و در موارد اندک فاصله 4 روز آبیاری تاثیر مثبتی در افزایش صفات اندازه گیری شده داشت. در اثر متقابل سه گانه، تیمار زئولیت 20 درصد، بدون قارچ و فواصل 6 روز آبیاری بیشترین تاثیر را در افزایش صفات اندازه گیری شده داشت. در مجموع میتوان با استفاده از ترکیباتی کمبود آب را مدیریت نمود.

کلمات کلیدی:

زئولیت، قارچ های همزیست، Mosea، Intraradices، تنش آبی، گل های فصلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/972565>

